

άλαφροζυγίζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ υ γ ῖ ζ ω.

Εἶμαι ἑλαφρόνους, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο - ἔ ρ ν ω 2. Πβ. ἄ λ α φ ρ ο ζ υ γ ι ᾶ ζ ω, ἄ λ α φ ρ ο κ α μ π α - ῖ ζ ω.

άλαφρόησκιος ἐπίθ. ἑλαφροήσκιος Λεξ. Ἡπίτ. ἑλαφροήσκιος Ζάκ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Σίφν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. ἡ σ κ ι ο ς.

1) Ὁ ἔχων σκιὰν ἑλαφράν, ἐπὶ δένδρου, τοῦ ὁποίου σκιὰ δὲν προξενεῖ κεφαλαλγίαν εἰς τὸν κοιμώμενον π' αὐτὸ Σίφν. κ. ἄ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ο ς 1.

2) Ὁ βλέπων εὐκόλως τὰ εἰς ἄλλους ἀφανῆ φαντά- ματα Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο α ῖ - μα τ ο ς. 3) Ὁ εὐκόλως βλαπτόμενος ὑπὸ φαντασμάτων

Πελοπν. (Μάν.) Σίφν. κ. ἄ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ο ς 5, ἄ λ α φ ρ ο φ ᾶ ν τ α χ τ ο ς 3, ἀντίθ. β α ρ ὴ σ κ ι ο ς. 4) Καχεκτι- κός, ἀδύνατος Ζάκ. Πελοπν. (Λακων.) 5) Ἐλαττωματικὸς κατὰ τὸ πνεῦμα Πελοπν. (Μάν.)

άλαφροήσκιωτος ἐπίθ. ἑλαφροήσκιωτος Ἀθῆν. Ζάκ. Πελοπν. (Αἴγ. Ἀρκαδ. Κυνοῦρ.) ἄ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ο ς Ἀθῆν. Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ. ἄ.) — ΔΣολωμ. 269 ἄ λ α φ ρ ὸ σ κ ι ω τ ο ς Ἐλευσ. Πόρ. ἄ λ α φ ρ ο ἡ ὄ ο υ τ ο ς Εὐβ. (Κονίστρ.) ἄ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ο ν τ ο υ ς Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. ἄ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ο ς Θράκ. (Σηλυβρ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ ἡ σ κ ι ω τ ὸ ς < ἡ σ κ ι ὶ ὠ ν ω.

1) Ὁ ἔχων σκιὰν ἑλαφράν, ὥστε οἱ ὑπ' αὐτὴν κοιμώ- μενοι νὰ κοιμῶνται ἑλαφρῶς, νὰ ἐξυπνοῦν εὐκόλως καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωνται ὑπὸ κεφαλαλγίας, ἐπὶ δένδρου Πε- λοπν. (Αἴγ. Ἀρκαδ.) κ. ἄ. : Ἐ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ο δέντρο Αἴγ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ὸ ἡ σ κ ι ο ς 1. 2) Ὁ μὴ βαθέως κοι- μώμενος καὶ δυνάμενος εὐκόλως νὰ ἐξυπνήσῃ Πελοπν. (Ἀρκαδ.) 3) Ὁ ἔχων καλὸν ἡσκιον ἢ τύχην, ὃ μὴ ἐπι- βλαβῶς τοὺς ἄλλους ἐπηρεάζων, εὐπρόσδεκτος Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἄ. Συνών. κ α λ ο ρ ρ ῖ ζ ι κ ο ς. β) Ἐλκυστικός, γλυκὺς, εὐχάριστος Θράκ. (Σηλυβρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4) Ὁ βλέπων τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντά- σματα, δαιμόνια, ἐξωτικά, στοιχειὰ κττ. Ἀθῆν. Ἐλευσ. Εὐβ. (Κονίστρ.) Ζάκ. Πελοπν. (Αἴγ. Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. κ. ἄ.) Πόρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. — ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν. : Οἱ ἄ λ α - φ ρ ο ἡ σ κ ι ο ν τ' γ λ έ π' ν ι τὰ ἔ ξ ο υ τ' κ ᾶ Αἰτωλ. Ὅποιος εἶναι ἄ λ α - φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ο ς τ ο ῖ ς β λ έ π ε ι τ ο ῖ ς ν ε ρ ᾶ ῖ δ ε ς, ἄ λ λ ε ὥ ς τ ὸ ν κ ρ ο ῦ ν ε χ ω ρ ῖ ς ν ᾶ β λ έ π η τ ῖ π ο τ α ς (ἐκ παραδ.) Καλάβρυτ. Μερικοὶ ἄ λ α φ ρ ὸ σ κ ι ω τ ο ῖ β λ έ π ο υ ν καὶ μ ῖ ᾶ γ υ ν α ῖ κ α κ ᾶ τ α σ π ρ α ν τ υ μ ῆ ν η (ἐκ παραδ.) Πόρ. || Ποίημ.

Ἄ λ α φ ρ ο ἡ σ κ ι ω τ ε κ α λ έ, γ ι ᾶ π έ ς ᾰ π ὶ π ε τ' ε ἰ δ ε ς;

— Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα σπαρμένη μάγια

ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο α ῖ μα τ ο ς.

5) Ὁ εὐκόλως βλαπτόμενος ὑπὸ φαντασμάτων Εὐβ. (Κονίστρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. ἄ λ α φ ρ ὸ ἡ σ κ ι ο ς 3, ἄ λ α φ ρ ο φ ᾶ ν τ α χ τ ο ς 3.

άλαφροκαμπανίζω ἁμάρτ. ἄ λ α φ ρ ο κ α δ α ν ῖ ζ ω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ α μ π α ν ῖ ζ ω.

1) Ἐχω βάρος ὀλίγον : Ἀ λ α φ ρ ο κ α δ α ν ῖ ζ ε ι τὸ μετᾶξι (ἦτοι τὸ βάρος του εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὸν ὄγκον καὶ εἶναι ἀναγκαία ἢ συσσωρεύσεις πολλοῦ ποσοῦ πρὸς ἀποτέ- λεσιν ὠρισμένου βάρους). 2) Μεταφ. εἶμαι ἑλαφρόνους, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο φ έ ρ ν ω 2.

Πβ. ἄ λ α φ ρ ο ζ υ γ ι ᾶ ζ ω, ἄ λ α φ ρ ο ζ υ γ ῖ ζ ω.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

***άλαφροκαμώνω**, ἄ λ α φ ρ ο κ α μ ὶ ὠ ν ο μ ι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ α μ ὶ ὠ ν ω.

Εἶμαι εὐκόλος πρὸς κατεργασίαν : Τοῦ χουράφ' γὰ νὰ καμῶνιτι καλὰ δὲν πρέπ' νὰ 'νι βαρὺ, νὰ 'ρ' πουλὸν νιρὸ μέσα, πρέπ' ν' ἀλιβρώσ' κὶ τότε ἄ λ α φ ρ ο κ α μ ὶ ὠ ν ι τ ι (πρέπει τὸ χῶμά του νὰ γίνεται ὡς ἄλευρον καὶ τότε καλλιεργεῖται εὐκόλως).

άλαφροκάνταρο τό, ἁμάρτ. ἄ λ α φ ρ ο κ ᾶ ν τ α ρ ο υ Μακεδ. (Σέρρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ α ν τ ᾶ ρ ι.

Στατῆρ ζυγίζων ἑλλιπῶς, μεταφ. δὲ ἐπὶ τοῦ μωροῦ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ο π α λ ᾶ ν τ ι ζ α. Πβ. ἄ λ α φ ρ ο γ ε ο ρ τ ῆ, ἄ λ α φ ρ ο γ ε ὶ ρ τ ι, ἄ λ α φ ρ ο π α λ ᾶ ν τ ι ζ α ς.

άλαφροκαύκαλος ἐπίθ. ἁμάρτ. ἑλαφροκαύκαλος Λεξ. Λεγρ. ἑλαφροκαύκαλους Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ α ὕ κ α λ ο. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Ὁ ἔχων ἑλαφράν κεφαλὴν, ἦτοι μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ὸ γ ν ω μ ο ς.

άλαφροκεφαλιὰ ἢ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ο κ έ φ α λ ο ς.

Ἀνοησία, μωρία ἔνθ' ἄν. : Κ ᾶ ν ω ἄ λ α φ ρ ο κ ε φ α λ ῖ ᾶ.

άλαφροκέφαλος ἐπίθ. ἑλαφροκέφαλος Λεξ. Ἡπίτ. ἄ λ α φ ρ ο κ έ φ α λ ο ς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπιθ. ἑ λ α φ ρ ο κ έ φ α λ ο ς. Πβ. Χρον. Μορ. Ρ 605 (ἐκδ. JSchmitt) «αὐτοὶ οἱ Φράγχοι ὅπου θωρεῖς πολλὰ εἶν' θεληματάροι, | ὁμοίως κ' ἑλαφροκέ- φαλοι, εἴ τι τοὺς δόξῃ κάμνου».

Ἀ λ α φ ρ ο κ α ὕ κ α λ ο ς, δ ἰ δ.

άλαφροκοιμοῦμαι, ἑλαφροκοιμοῦμαι Θράκ. (Σαρ- εκκλ. Σηλυβρ.) κ. ἄ. — Λεξ. Λάουνδ. ἄ λ α φ ρ ο κ ο ι μ ο ῦ μ α ι Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Κυπαρισσ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ ο ι μ ο ῦ μ α ι.

Κοιμῶμαι ἑλαφρῶς, ὥστε νὰ ἐξυπνῶ ἐκ τοῦ ἐλαχίστου ἤχου ἔνθ' ἄν. : Ἡ γ ει τ ὶ ὠ ν ι σ ᾶ τ η ς ἄ λ α φ ρ ο κ ο ι μ ὶ ὠ τ α ν ε καὶ μ ν ῖ γ α ν ᾶ π έ ρ ν α γ ε τ ῆ ν ᾶ κ ο υ γ ε ' ς τ ὸ ν ὕ π ν ο τ η ς (ἐκ παραδ.) Κυπα- ρισσ. Συνών. λ α γ ο κ ο ι μ ο ῦ μ α ι, ἀντίθ. β α ρ ε ο κ ο ι - μ ο ῦ μ α ι.

άλαφροκόκκαλος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ ὀ κ κ α λ ο.

Εὐκίνητος, ἀκάματος, ἀκούραστος πολλαχ. : Ἀ λ α φ ρ ο - κ ὀ κ κ α λ η γ υ ν α ῖ κ α Πελοπν. (Τρίκκ.) Συνών. ᾰ β ᾶ ρ ε τ ο ς 1, ἄ λ α φ ρ ὸ κ ο λ ο ς 2.

***άλαφρόκολος** ἐπίθ. ἑλαφρόκολος Πόντ. (Χαλδ.) ἄ λ α φ ρ ὸ κ ο λ ο ς Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ ὀ λ ο ς.

1) Ὁ μὴ δυνάμενος ἢ ὃ μὴ συνηθίζων νὰ κάθηται ἐπὶ πολλὴν ὥραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἔνθ' ἄν. 2) Ἐργατικός, φίλεργος Πόντ. (Χαλδ.) Συνών. ᾰ β ᾶ ρ ε τ ο ς 1, ἄ λ α φ ρ ο - κ ὀ κ κ α λ ο ς, ἀντίθ. β α ρ ὺ κ ο λ ο ς.

άλαφροκοπιὰ ἢ, ἁμάρτ. ἄ λ α φ ρ ο κ ο π ι ᾶ Κύπρ. ἄ λ α - β ρ ο κ ο π ι ᾶ Κύπρ.

